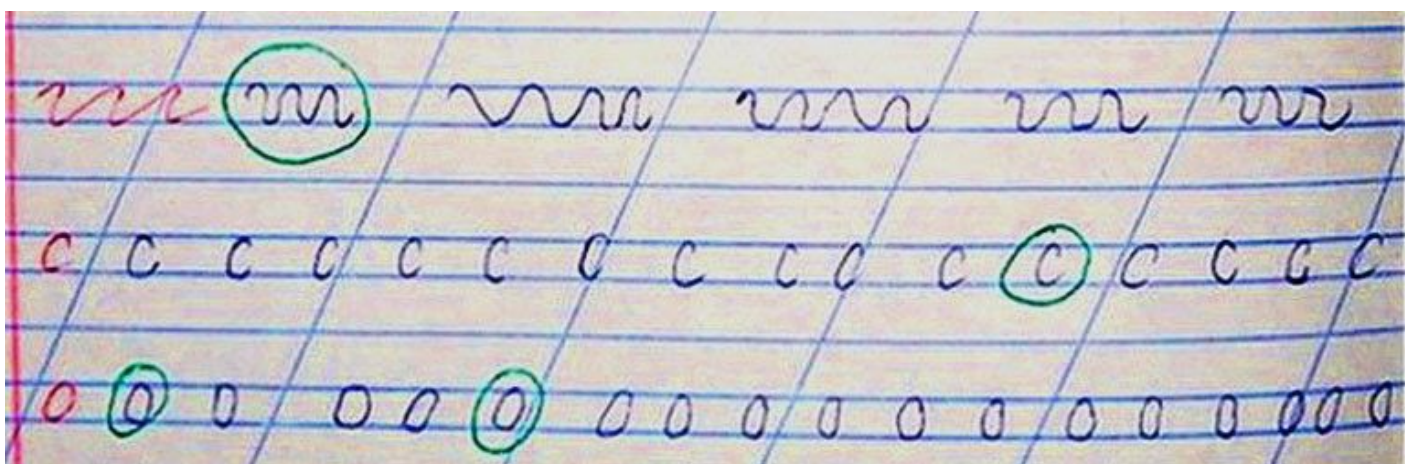

Metoda zelene olovke

U tradicionalnom školskom sistemu naglasak je često na ispravljanju grešaka, što može obeshrabriti učenike. Metoda Zelene olovke predstavlja revolucionaran pristup koji ističe dobre primere, podstiče motivaciju i razvija pozitivan odnos prema učenju.

Tradicionalni način rada pri obradi grafomotoričkih elemenata je da učitelj crvenom hemijskom povuče (iscrta) određeni oblik, koji zatim učenici ponavljaju u nedogled. Nakon početne korekcije i praćenja stanja, učenici preslikavaju redove istog i na taj način vježbaju sam proces. Poslije završenog procesa, u standardnoj školi, učitelj obilazi i u većini slučajeva ispravlja greške koje su učenici napravili nespretno ispisujući redove traženog oblika. Ustaljenom praksom, ispravke se vrše crvenom hemijskom olovkom, pa se nerijetko desi da većina redova poprimi crvene obrise ("zacrvene se od stida"). Nakon toga, kada se učenik nađe sam, licem u lice, sa svojom sveskom, ostaju mu njegovi početnički pokreti pisanja i dosta crvenih ispravki po istom.

Od samog rođenja, čovjeku se ukazuje samo na greške, u početku dijete zna šta smije, a šta ne da uradi, za šta će dobiti prijekor, a za šta pohvalu. Kasnije, tokom školovanja, ispravljaju mu se greške i podvlači većinom ono što nije dobro. Jer se ono pozitivno podrazumijeva da mora biti prisutno. Moderna psihologija dala je svoje mišljenje u kojem stoji da crvena nije primjerena mlađem školskom uzrastu te da korišćenje ove boje pri isticanju grešaka treba svesti na minimum. Upravo, odgovor na ovaj problem nudi metoda Zelene olovke.

Metoda Zelene olovke je revolucionarni postupak koji na direktan način skreće fokus učenika (i učitelja) sa greške na pozitivne primjere. Osnovna suština ovog postupka (metode) je da u njenom korištenju nema crvene olovke i nema grešaka. Učenici, kao i do sada, ispisuju red po red, ali na kraju svakog reda bira se onaj primjer koji je najbolji, isti se zaokružuje zelenom bojom uz jasnu pohvalu učeniku. Zeleni krug oko primjera će ga jasno istaknuti.

Njegova boja nije slučajno zelena. Ova boja je boja prirode, boja smirenosti. Dječija psihologija je dala svoje mišljenje da je ona najprimjerenija nižem uzrastu. Upravo, s tim u vezi, to je i boja zidova u učionicama. Na ovaj način smanjuje se napetost u učeniku i pohvaljuje se. Takođe, taj zaokruženi simbol možemo ukrasiti cvjetićem, suncem ili drugim prikladnim gestom. Dijete će biti uzbuđeno jer je uradilo nešto dobro, nešto vrijedno hvale... Ovo neće učiniti da učenici samo ne žele griješiti, nego upravo da svakim novim ponavljanjem pokažu što veću sličnost zaokruženom primjeru, što će mu dati motivaciju da krajnji rezultat bude neuporedivo bolji i što je najvažnije, sa velikom voljom za svakim novim ponavljanjem. Pored jasne pohvale, treba učeniku jasno reći kako ćemo i u sljedećem redu birati najbolje, da je odlično počeo i da ovog puta ima šansu da dobije više od jednog zaokruženog primjera. To će učenicima dati motivaciju i potstrek da nastave, da se trude i da budu bolji.

Neki su otišli toliko daleko da su uporedili ovaj postupak sa skladom duše (pohvala, zelena boja) i tijela (brži napredak u grafomotorici). Istraživanja su pokazala da djeca znatno prije usvajaju određene oblike grafomotorike (prave, krive linije, krugove, trouglove, spajanje tačaka i sl.) ukoliko se sa njima radi po metodi Zelene olovke. Pojedini učitelji u svom radu kombinuju crvenu i zelenu olovku. Pravdanje za taj postupak pronalaze u tome što je učenicima potrebno jasno prikazati razliku između dobrog i lošeg. Ipak, s pravom se postavlja pitanje da li učenik u kratkom vremenskom periodu može napraviti toliku razliku da obje boje budu prisutne. Nije li to prevelik kontrast na uskom prostoru?

Grafomotorika je korijen svakog budućeg pismenog čovjeka i kao takva mora da se njeguje i usavršavaju načini njene efikasnosti. Ponavljanjem jednog oblika nekoliko desetina puta dijete će pribjeći dosadi, a njegovi pokreti postat će mehanički i kruti. Ako svemu tome pridodamo učitelja koji ukazuje na greške ističući sve ono što nije dobro, dobićemo nezainteresovanog učenika uvjerenog da sve što radi neće biti bez grešaka i ukazivanja na iste. Novi metod Zelene olovke, dao je jasan odgovor na dosadašnje stanje. Birajući najbolje primjere, zaokružujući iste i pričajući o dobrim dijelovima, a ne o lošim, učenik će postati motivisan i željan novog dokazivanja. Gledajući pohvaljeni primjer, sa svakim sljedećim će pokušati sve više da oponaša ovaj prethodni, trudeći se da baš naredni bude onaj koji će učitelj izabrati i istaknuti. Isticanje se vrši zelenom olovkom, koja će rasteretiti učenika, opustiti ga i uliti mu povjerenje. Takođe, učenik će uvidjeti da njegovi naponi ne prolaze nezapaženo i da se pohvaljuje ono dobro. Time ne zanemarujemo ono manje dobro, samo što fokus stavljamo na ono bolje, to veličamo i ističemo u prvi plan.

Vjerujem da će moderna pedagogija i didaktika uskoro uvrstiti ovu metodu kao zvaničnu, jer učitelji širom svijeta već svjedoče o pozitivnim iskustvima u radu sa istom.

Tags

Poučavanje

1. razred - Razredna nastava

Collections

Metodika i didaktika

Obrazovne strategije

Autorski tekstovi